

Tato diplomová práce se zaměřuje na téma správy uživatelských dat po smrti v rámci platforem sociálních sítí. Toto téma se v akademické literatuře téměř neobjevuje, proto si práce klade za cíl představit vývoj zásad sociálních sítí, jak nakládat s daty uživatelů po jejich smrti, a uvést je do kontextu a kriticky zhodnotit. Snaží se tak zachytit míru kontroly, kterou uživatelé a pozůstalí mají nad daty zemřelých. Za tímto účelem jsou v práci provedeny tři případové studie chronologického vývoje zásad nakládání s posmrtnými údaji na významných platformách sociálních Sítí (Facebook, Twitter a LinkedIn) a jejich výsledky jsou poté mezi sebou porovnány. Následná analýza ukázala, že se platformy zdráhají zásady měnit, jednou z primárních příčin změn je zřejmě odezva samotných uživatelů. Ve všech případech poskytly platformy pouze omezené nebo téměř žádné informace ohledně posmrtného nakládání s daty v rámci *podmínek užívání* a *zásad ochrany osobních údajů*. Případové studie vybraných platforem sociálních sítí také ukázaly, že uživatelé mohou o osudu svých dat po smrti rozhodovat jen omezeně. Studie rovněž ukázaly, že sociální sítě umožňují pozůstalým požádat o smazání účtu zemřelého nebo jim k němu dávají pouze velmi omezený přístup. Do jaké míry platforma po smrti uživatele data sociální sítě uchovává zřejmě závisí na způsobu komunikace na dané platformě a její cílové skupině uživatelů. Tato práce přispívá k debatě ohledně možností uchovávání a užívání údajů po smrti uživatele sociálních sítí a pomoci lépe pochopit nynější chování platforem a jejich způsobům nakládání s uživatelskými daty. Práce se též snaží odhalit možný směr budoucího vývoje těchto zásad. Téma uživatelských dat v kontextu úmrtí uživatele také přispívá do debaty, jež ovlivňuje budoucí národní a mezinárodní legislativy a přímo souvisí s ochranou soukromí uživatelů.